

לרץ להתזון כו' ואמר שם עוד כי מיעוט הדיבור הזה יפה ונאות ועל כזה ועל כיוצא בו נאמר כבשים ללבושך עכ"ל ע"ש וכן כתב שם ער"ם זכ"מ וכנודע למי שרגיל בו וכוא דרך כל המקובלים הראשונים וכן הוא ג"כ דרך הארז"ל ועי' מה שכתבנו לקמן בעקודים פ"א אות ג' שם בסופו ושם פ"ג אות ה' בארוכה ק"ת ע"ש :

[ד] ונאמר עוד, כי מה שנמלא לפעמים בדברי הארז"ל עלמו (עי' שער אח"פ ריש פ"א) שאמר שהם דרך משל הנה הוא רק על האורות שהם למעלה מאלילות, וכמ"ש בשער אח"פ שם וכן בשער טת"א ריש פ"א, עי' דברנו שם אות ו' ז', וגם אם תמלא באיזה מקום שאמר כן גם על האלילות הנה המעיון האמיתי יצין בדברים שכוונתו הוא רק לפי תפיסתו והשגתו, כי זה הנה ודאי הוא שרחוקים כל אמיתת אמת הענינים, כפי מה שהם בעלם, מהשגתו זהם בהרחק ביותר אפשרי עד שהם כאין ממש והם רק דרך משל וחידה, והוא רק לפי תפיסתו זהם, וכמדומה לי לפי זכרוני, כי לא נמלא באמת בדבריו כלל שמנכה אותם בשם משל אלא רק על האורות דל"ק וכמ"ש בשער אח"פ רפ"א ושער טת"א רפ"א, אבל לא על הענינים הנאמרים באלילות אך לפי תפיסתו והשגתו שייך לומר גם על הא"י ג"כ וכנ"ו ולהבין הדבר על צוריו הנה ארז"ל הדבור ק"ת כדי שיכנס בלב הנועין, הנה נודע הוא שכל לומר ותואר דכל אבר ואבר מאברי הגוף הנה הוא מתכוונת וכן הנפש שבו וכמ"ש הראשית חכמה בשער האהבה פ"ו כי כפי כח הנפש והחיות שבכל אבר כן נלטייר לפי"ו הצורה והתואר של כל אבר כי מכה הראיה שבטון נעשה כל לורת העין בכל כמותה ותוארה וליגרה ובכל גלדי עינא ונעשית כל לורת העין מכה ותכונת הראיה שבהמות ונעשית בתכונתה ודוגמתה ממש, וכן כח השמיעה שבמות הנה הוא הוליד את האוזן בכל תוארו וליווריו ואולמו וחדרו וכ"ו הוא מתכונת השמיעה שבמות ונעשית כלי אליו, לפעול על ידו את כל פעולתו כי הוא כמות תכונתו ממש ונמשך ממנו ולכן נעשית כלי אליו להשתמש על ידו וכן ער"ם כל אבר ואבר שבגוף שליוורו ותוארו הוא נמשך מכה הנפש שבו ולפי תכונת כח הנפש כן נמשך ונעשה לורת אוחו האבר שמשתמש על ידו והגם שבכה הנפש עלמו הרי אין בו שום ליוור ותמונה כלל אך מלורת וליוור האבר שמשתמש על ידו אלו יודעים שכן הוא תכונת אוחו הכח והנפש עכ"פ כי באם שלא היה אוחו התכונה כלל בהכח והנפש הרי לא היה מוליד אוחו הליוור בהאבר וע"י שאנו רואין שפעולה השמיעה הוא מהאוזן דוקא ופעולה הראיה הוא מהעין דוקא ע"י אלו יודעין שתכונת כח השמיעה הוא צכה הליוור אשר בלורת האוזן ותכונת הכח הראיה הוא צכה הליוור אשר בלורת העין, ואחר כל זה הנה יכולים אנו לומר כי באם שביינו. יכולים להסתכל בעין הנפש על כל כח וכח פרטי והנפש היינו רואים את כל אותה הצורה והליוור בהכח והנפש ג"כ כמו שאנו רואין אותה בעין הגופני את אוחו הצורה והליוור בכלי הגוף והמלאכים שהם מצחי הרוח הנה הם רואים את כל אותן הליוורם בהנפש עלמו כמו שאנו רואין את כל אותן הליוורם בהגוף, ומעתה נאמר עוד כי הנה נודע הוא שגם צחי הנפש הנה הוא כלול מה' צחי שהם נרנח"י וכל צחי וצחי הוא גבוה צמעלה מהצירו כמו שגבוה הנפש מהגוף וכל מה שאמרנו בענין הנפש עם הגוף שכל ליוור ודמות דאברי הגוף הם מכה ותכונת והנפש שבו הנה הוא רק מצחי החלק היותר אחרונה שבהנפש שהוא הנפש שבגוף וכמו שמבואר בדברי הרב זכונת הו"ר בסוד הללוים ע"ש ואוחו הנפש הנפש הנה הוא מקבל את הכח והתכונה הזה מזה שצנפש מהכחי שצנפש והכחי שצנפש מהיחודה שבהנפש ואוחה היחודה היא מקבל כ"ו מהצחי אחרונה שצנפש שהיא הנפש שצנפש כי גם הרוח כלול מה' צחי נרנח"י כנודע ומקבל כל תחתון את אוחו הכח והתכונה מהעליון שעל גביו והעליון דהרוח הנה מקבל אותה

מחלק התחתון והנשמה אשר הוא כלול ג"כ מה' צחי נרנח"י וכן ער"ם הנשמה מהכחי והכחי מהיחודה וכן צסי"ה כ"ה צחי כנודע והנה כל תחתון לגבי עליון הוא בגוף לגבי הנפש ובתן צבתחתון שהוא תואר וליוור ודמות ממש אבל בהעליון הנה בתן נגדו שהוא צו רק צכה ותכונה לצד וא"כ הרי פשוט הדבר שכל התואר והליוור ודמות דהגוף הנה הוא עומד בהצחי היותר עליונה והנפש אשר הוא גבוה ה' מדרגות למעלה רק צצחי אין ממש ורק צצחי משל רחוק צעלמא והגם שצערך הצחי התחתונה דהרוח בתן כ"ו בהצחינה העליונה והנפש שהיא ג"כ צליוור ותואר ודמות ממש אבל צערך הגוף העיקרי בתן כ"ו בהצחי העליונה והנפש רק כאין ממש וכמשל צעלמא ומכש"כ כשאלו מצחינים עוד יותר למעלה שהוא בהצחי העליונה דהרוח וכן בהצחי העליונה והנשמה וכן למעלה למעלה וברי לנו כמה צחי אין וכמה צחי משל שיש לנו לבצחין בהתואר והדמות אשר אליו גופה מהצורה ממש שבגוף עד סוף צחי הכ"ה דהנרנח"י שבקרבנו עלמו הגם שבאמת הנה בצולם ישנם כל הליוור ודמות ממש צערך העליון ממנו וכנ"ו וכ"ו הוא באדם התחתון שהוא בעולם העשיה ומכש"כ כשנעלה כ"ו בעולם הליורה ובהכ"ה צחי דנרנח"י אשר שם ואח"כ בעולם הצריחה בהכ"ה צחי אשר שם כי כל העולמות כולם הרי הם כחותם ונחתם זה מזה וכל מה שישנם זה ישנם צזה כנודע וצפרט צעולם האלילות אשר הוא נעלה ומובדל מכל הנצראים כולם ואין ערך ויחס לכל אלו הענינים שם אלא רק בשם לצד וא"כ הרי ילדק מאד אם נמלא לפעמים בדברי הארז"ל ג"כ, שהם בדרך משל, והכוונה הוא ע"פ תפיסתו והשגתו בכל אוחו הענינים בהעו"כ, הנה פשוט הוא שהם למעלה כאין ממש ורק בדרך משל צעלמא אבל צערך המתייחס שם, הנה באמת כל הדברים צמשמעין וצפשוטין ממש, כי הם שורש השרשים לכל הכחות והתכונות הללו שבהעולמות צי"ע ולמעלה הם סבתם, והם גילויין ית"ש אשר נתגלה בהם באלילות צצחי שורש וסבה להתכונות כל אלו הענינים אשר בהמליאות דהעולמות צי"ע והם הם כל השיעורי קומה הנאמרים צצרייות דפרקי המרכבה כנודע כי אי אפשר שימלא צצ"ע שום דבר אלא רק מה שישנם בשורש השרשים ובסבתם אשר למעלה והוא בעולם האלילות צגילויי שמותיו ית"ש אשר שם והוא האלילות עם העולמות צי"ע כחותם ונחתם אמנם כל אלו הגילויים אשר באלילות הנה הם נעשה ונבדל מכל נצרה והנה הם באלילות צערך הצ"ע, צצחי אפיסה מוחלטת ותכליתית מכל משיגי הגוף ומקריו נגמרי וצלי תואר וליוור ודמות ותמונה וגוון כלל כי הוא נעלם בתכלית הבעלם מה שהם ואין שהם, עד שעל פי תפיסתו אין להם מכות כלל וא"כ כל החקירות שנעשה צזה וכל ההצרים שאמרנו צזה הם כולם אינם וכנ"ל מדברי הו"ש לצ, והוא רק מכלל הדברים הנאמר בהם ולדיק באמונתו יחיה, אמנם כל מה שאמרנו הנה הוא רק בהנאללים כי שם הוא שורש השרשים דכה כה כל תכונות שבצ"ע צמכות נעלם ע"ד שאמרנו ועומדים שם כל אלו התכונות, צעלם אלא שהם רק צמכות נעלם ורק צצחי שורש השרשים דכה כה לצד אבל הם שם צעלם עכ"פ [וכמ"ש הרמ"ק ז"ל צפרד"ש שער א"ס הוא הכתר ספ"א, דכל השיעור והמדה והתוארים והשיעורים הוא הכל צצספ"י] משא"כ צאור העלמות המתלבש בהם הנה אינם עומדים בהם כל אלו הענינים צעלם ח"ו אלא שבצנפש בהם כ"ו ג"כ רק ע"י התלבשות בהכלים שהם הספ"י וכמ"ש צרע"מ פי' צה מ"צ ע"צ ממשל המים שונכס בחור הכלים שבצנפש בהם הליוורם רק ע"י הכלים, וכנ"ל אות ג' מדברי הארז"ל צשעב"ק, אמנם כצד אמרנו איך שהוא משולל מכל משיגי הגוף גם בהנאללים, ואיך שהוא רחוק ומשולל מכל תפיסה ורעיון וכנ"ו ודי צזה וכצד הארנכו צכ"ו צדע"ה ח"א דרוש ה' סיומן ז' :

[ה] ונחזור להענין כי מבואר ע"פ דברנו שכל ענין הצמאום הוא כמשמעו וכפשוטו וכדעת הרב הקדוש צעל משנת חסידים צספר יושר לצ, וכן הסכים עמו הרב הקדוש צעל

מקדש מלך בספרו כדרת מלך סמי קנייה. ולעומק הכוונה הוא ע"ד שכתב השליה צענין כל החוארים והיעודים הנאמר בתורה, וכל דבריו שם הם דברי חכמה וכן ושפתיים ישק. וכייל כל זה צאות ג'. ומה גם כי כן מוכח מכל לשון האר"ז אשר צענין זה שאמר בעגולים ויושר ענין זה לשונו, אז למעט את עלמו, אי"ם, בנקודה האמלעית אשר זו באמלע אורו ממש ולמעט האור היות ונתרחק אל לדדי סביבות הנקודה האמלעית ואז נשאר מקום פנוי ואויר וחלל רקני מנקודה האמלעית ממש כזה, (וע"ש הליוור, וכן בשער הקדמות דף י') ואמר שם עוד והנה למלום הזה היה צהשוואה אחת צסביצות הנקודה האמלעית ריקנית היות צאופן שמקום החלל היות עגול מכל סביבותיו צהשוואה גמורה ולא היה צהמונת מרובע צעל זווית כו' כו', ע"ש עוד צנוה שכלל ושנה הדבר פעמיים ושלא והרחיב שם הדיבור צזה [וע"ש צביאורינו צכ"ז] עוד שם צמהדורה תניינא, כי תחלת הכל כו' ולא היה שם שום חלל ושום אויר פנוי כו' הנה למעט עלמו צאמלע האור שלו צנקודת המרכז האמלעי אל הסביצות והלדדים ונשאר חלל צנתיים כו' וזה המקום חלל עגול כו' וכל העולמות נתונים תוך עגול זה כו' כו' ע"ש צארכה ותראה איך שמוכה ומצואר מכל דברי האר"ז על למלום שהוא כמשמעו וכפשוטו, וכן מוכח ג"כ מלשונו אשר צספר מצוא שערים שם, צענין זה צכתחלתו ע"ש שער אי' פ"צ צמיש שם צענין מה שמצואר צזוכ"ק צכ"מ כי אי"ם ית"ש הוה ממלא כל עלמין וסוצב כל עלמין וכמ"ש צפי צבר ק"ט ע"צ דאנת הוה נשמה לנשמות ולית נשמה עלך ולא אלהא עלך אנת לצר מכלא ולגו מכלא ולכל סטרא ולעילא מכלא ולתתא מכלא כו' ומלגו דעשר ספירין כו' ואנת צכל ספירה צארכה ורצה עילא ותתא וצין כל ספירה וספירה וצעוצי דכל ספירה וספירה כו' כו' וכן צפי פתחם רכ"ה ע"א איכו סוצב על כל עלמין כו' איכו ממלא כל עלמין כו' ע"ש הנה מצאר האר"ז צמצוי"ש הגז' שכהונה הוה על צחוי אור אי"ם המקיף ועל הקו דאור אי"ם הגמשך ממנו ומתפשט מצפנים לכל העולמות ועי"ז הנה צוקע האור הפנימי של האי"ם מצפנים ויולא לחוץ והאור המקיף שמצחוץ צוקע ויכנס לפנים כי תשק האורות השווין צמליאותם הוה להדצק יחד ועי"ז נמלאים כל העולמות שמאיר צבה אי"ם הן מצפנים הן מצחוץ הן צעוצי כל ספי' כי הנה נוקב האור ועוצר כנז' כו' אי"כ הרי נתצאר כי האי"ם סוצב צעיוגול על כל העולמות וגם הוה ממלא כל העולמות מצפנים [והוה ע"י שמאירים האור המקיף שמצחוץ עם האור המקיף שמצפנים וצ"ז וע"י הארתם שנמשך מזה לזה הנה עי"ז נמלא כל העולמות אורה ע"י ההארה שנמשך מהם מזה לזה] וכן הוה עד"ז צעתיק וא"א ושאר הפרצופין כולם כי יש להם אור פנימי תוך הכג ואור המקיף סוצב כל השאר שנתוכו לסבה הכז'. [שהוה כדי להאיר את הגוף וכלי מצית ומחוץ] כמ"ש צפי"ג [ר"ל כמ"ש כ"ז צארכה צע"ח שער השתלשלות הי"ם עני"ג סמוך לסופו ע"ש] עכ"ל המצוי"ש ע"ש [צמצוי"ש דפוס שאלוניקי כי המצוי"ש דפוס קארטן ודפוס קראקה נשוצש כאן קלת וכן אוחן הדפוסים משוצשים הרצב צכ"מ] וכן הוה ג"כ צמאמרי רשצ"י צפי צבר הנה אמר שם ג"כ שכוונת הזוכר הכז' הנה הוה ע"פ מה שמצואר צדבריו צמצוי"ש הכז' וע"ש עוד צזה וברי מצואר מכ"ז כי למלום הוה כמשמעו וכפשוטו דל"כ הרי ויהי צוונת הצוכ"ק צענין ממלא וסוצב על דרך אחר לגמרי וכמו שהעמיקו צזה אחיח חכמים צספריהם כוודע וכן צספר שומר אמונים מצואר שם דעתו ג"כ שתופס הענין דממלא וסוצב כפשוטו [וכ"ז] הוה אינו כדברי האר"ז צמצוי"ש הכז' עי' צזה ותצין] ועל למלום האריך שם צספר שומר אמונים להוכיח שהוא אינו כפשוטו אצל אנו אין לנו אלא דברי האר"ז הן צמה שמצואר צדבריו הכז' צענין ממלא וסוצב וכן צמה שמוכה מכל דבריו צענין למלום שהוא כפשוטו ור"ל שהדברים הן צלמיתתן ממש כמו שנאמרו צלי כוונה אחרת צבה כלל אמנם הוה צמהות נעלם אשר אין תפיסה צזה

לשום נצרה כי אין שם ח"ו לא תואר ולא ליוזר ולא דמות ותמונה כלל והם ע"פ דברי הקדוש צעל השליה צענין כל היעודים והחוארים הנאמר בתורה וכייל וכן הוה ג"כ דברי האר"ז צענין למלום שהוא רק צצחי ערך המתיחס למעלה למעלה שהוא צכגוליו דאי"ם ית"ש כי גם צחיי דאור אי"ם הנה הוה ג"כ מכלל גילוייו ית"ש כי קודם כל המליאות כולו הנה נתגלה מאמתחו הנעלמה אשר אי אפשר להצזון צו כלל ונתגלה צאור אי"ם והוה היסוד העיקרי הנושא לכל המליאות כולו והמקום להם הוה החלל דהמלום כנז' ונעשה המקום לזה צנקודה האמלעית דצחי אי"ם וכמו שאמר האר"ז צענין צי: ומה שנמלא צשם הגר"א ז"ל צליקוטיו צצסוף הספי"ל מדפוס ויולא תרמי"צ שהלמלום הוה צרצונו הצלתי צעל תכלית כו' ע"ש [הנה צאמת נראה לי לעיקר שכל הליקוט שם הוה אינה מדברי הגר"א ז"ל אלא הוה מאחזה תלמוד אשר לא נודע לנו מי הוה כן נראה לי צצרו] צבר נודע שהוה ורצונו חד הוה, אלא הכוונה הוה להצינו דעת גם לפי השגחתו שאי אפשר לנו להשיג את מכות המלום רק צצחי רצון לצד שנמלא את רצונו הצלתי צעל תכלית כדי להמליח את המליאות צצצול ותכלית כי אנתו אין אנו יכולים להשיג ממנו ית"ש אלא מרצונו לצד ודי צזה: אמנם גם אחר כ"ז הנה נאמר, כי צבר אמתו לעיל שגם כל דברי האר"ז הם ככל דברי התורה, שהם צפרד"ם, וכל מה שאמרנו הנה הוה רק צצחי הפשט, אך היסוד צזה הוה נעלם מאד. וכל דברי האר"ז אשר צענין אי"ם, המקיף, והמוקף, והלמלום, הנעשה צנקודה האמלעית שצו, שהוה החלל ואויר פנוי, והוה המקום אשר צו ועל ידו, נעשו ונתקנו כל העולמות כולם, והם כולם נתונים שם ונשואים עליו, הנה כ"ז הוה סוד עמוק נעלם אשר פרטי הדברים צזה לא ניתנו להעלות עי' הכתב ועכ"ז הנה רמזנו הדברים צכ"מ מדברנו וכל כראוי לזה ישכיל ויצין, והוה רחום יכפר:

א] ונאמר עוד צזה כי הנה נמלא צדברי הגר"א צליקוטיו צצסוף הספי"דן אשר גם צדפוס ראשון ויולא, שנת תק"פ, שם צסופו אמר שם, ז"ל, וידוע תידע שמרצ"טה לא השיג אלא צצריאה וצהיכל הרצון כמ"ש מהר"מק והאר"זיל (מ"ש הר"מק צפרד"ם צשער סדר עמידתן פ"ו וצשער התיכונות פ"צ ואמר שם שצצואת משרע"ה הוה מחוץ היכל הרצון והתיכונות הרי הם צעולם הצריאה וכמ"ש צשער כסא הכבוד וכוודע [אמנם דעת הרמ"ק ז"ל, צענין התיכונה, שהם רק, צעולם הליורה, וכמו שמצואר צדבריו שם פ"ט] ומ"ש, והאר"זיל, הוה צשער הסקוקים ריש פ' וארז וכן פ' תשא צפי ויכל משה מדבר אחס ע' שם, ד"ה, עוד יש דרך שני, וכן הוה צשער הקדושה להר"חו ז"ל חלק ג' שער ו', וידוע שכל דברי הר"חו הם דברי האר"זיל, ושם צספר הלקוטים פ' תשא הכז' אמר שם, כי צתחילה הוה משיג אלף חלקים שצעולם הצריאה הנקרא אלף, צסוד א"ל שד"י, שהוא צגי"מ משה, וצמלום הם צגי"מ אלף, והוה שם עולם הצריאה כוודע והוה משיג מתחילה את כל האלף ואח"כ לא השיג מן הצריאה רק מן מטי"ט וסנדלפון שהם כנגד זו"ן, והי' של השם זה סוד מסוי"ה כי ר"ת, מ"ם, הם מטי"ט סנד"ל, ומקום אחיזתם הוה צו"ה של השם וכן מסוכר גימ' קי"א כמנין אות אלף והוה אלף זעירא דויקרא שזה לצד הוה משיג משרצ"טה אחר חטא העגל עכ"ל) והנביאים לא השיגו אלא צצירה (ועי' צשער הקדושה שם שזה הוה רק צהנביאים אשר אחר החורבן אצל קודם החורבן הוה נביאתם מצריאה וכן אמר הרמ"ק ז"ל שם צכנז' כי נצואת שאר הנביאים הוה ג"כ מתיכונות אלא שכיב רק מתיכיל ג' שהוא היכל גוגה ע"ש) ודניאל צראש עולם העשיה תחתית עולם הליירה ושם אמר ועתיק יומין יתיב והוה הוה צין הנביאים לצורות הצאים והולך ומתמעט עד צצדורותיו אין משיגים אלא צעקב עשיה כו' וכל מה שאנו מדברים צצ"ק ואצ"י"ש בכל צעולמות התחפונים מאד שצכל עולם יש אצ"י"ש וכל